

Grezzi, alcalde

QUEDA POC PER ARRIBAR A
L'EQUADOR DE LA LEGISLATURA
I MOLT POC, QUASI RES, ES VEU DEL
CANVI D'ESQUERRES A VALÈNCIA
LLEVAT DE LES POLÍTIQUES
DE MOBILITAT I CONTRA LA
CONTAMINACIÓ DEL REGIDOR
GIUSEPPE GREZZI

És inevitable l'aparença de la lloa, encara que no ho siga. I també ho és, d'inevitable, la crítica irada, que té més d'impotència, quan no de recança. Però els fets són a la vista a només un parell de mesos de l'equador de la legislatura. I la pregunta és clara: què ha fet l'esquerra a l'Ajuntament de València? 24 anys després de governs de dretes, i no qualsevol dreta, sinó la de Rita Barberà i tota la colla d'investigats, on és el nou model de ciutat? I la correcció de les males formes? I la suposada exquisidesa covada en més de dos lustres demanant el torn?

No res. O molt poc. Massa poc per a tanta expectativa creada. No basta amb pujar la pancarta del carrer al balcó de l'Ajuntament. Està molt bé demanar públicament l'arribada dels refugiats, la plena igualtat salarial o l'acabament de la fam al món, posem per cas. Però un bon govern d'esquerres hauria de fer sobrotar la ciutat antiga, furgar-li la intrahistòria, netejar l'aluminosi política dels temps pudents. Com és possible que continuen els caps de servei que van possibilitar tanta corrupció i desastre municipal? Com s'explica que continuen manant i firmant expedients?

Per exemple, a Patrimoni, a les mans de Maria Oliver, de València en Comú, hi ha el mateix cap de servei que va signar l'enderrocament, el 2006, de les naus de Tabacalera, un patrimoni industrial únic. Al desembre el Tribunal Superior de Justícia valencià va anul·lar aquella sol·licitud en considerar-la il·legal. L'alcalde Joan Ribó s'apressà a dir com la sentència confirma el greu atemptat patrimonial del PP i que cal demanar responsabilitats. Podria començar per l'interior de la regidoria, ja que Oliver no ha estat capaç.

Oliver, a més, tornà bona part del presupost d'Habitatge després de no adjudicar-lo malgrat que semblava una ope-

SERGI
TARÍN

ració fàcil. Al Cabanyal gestiona prop de 300 vivendes públiques, algunes en estat ruïnós i moltes altres ocupades per famílies sense recursos implorant un lloguer social per deixar de viure en la il·legalitat. Per què no destinà els diners a aquell àmbit?

Urbanisme. Vicent Sarrià. Una mena d'apòstol de les Sagrades Escriptures que són el Pla General d'Ordenació Urbana de 1988. Poc importen els plans de participació ciutadana. A última hora, qui actua és sempre el regidor d'Urbanisme després de llegir en veu alta el versicle corresponent. Sarrià tampoc no ha remogut la jerarquia interna de caps funcionaris que feren el joc brut al PP convertint València en un arxipèlag insalubre de PAI i a major glòria dels mateixos constructors de sempre.

I què passa a la regidoria de Medi Ambient, a mans de la també socialista Maitte Guirau? S'ha fet alguna cosa per regular la Fundació Esportiva Municipal, un cau

d'apadrinats del PP i de corrupteles investigades al cas *Taula*. Només entrar el nou govern, aquella seu fou assaltada i s'eliminaren proves substancials. De tot allò, ni investigacions ni responsabilitats. I també a Recursos Humans hi ha els caps de serveis que feren de l'Ajuntament una mena de casal faller amb tots els components parentals de la família clàssica burgesa i molt espanyola i més encara del PP. I sense novetats al front, passen els dies a Cultura, Benestar Social, ...

Tot igual llevat de Mobilitat i de Giuseppe Grezzi, qui almenys ha fet allò que va dir que faria. L'única obra que ha modificat el rostre de la ciutat és l'anell ciclista, recentment obert. I l'augment de zones per a vianants al centre ha fet créixer el comerç i les visites a monuments com ara la Llotja. Per allà passaven 6.200 vehicles, segons els registres de 2001. Ara 503.274 persones han trepitjat la zona per visitar l'emblemàtic immoble, un 18,8% més. Unes polítiques destinades a mitigar la presència del cotxe i millorar la qualitat de l'aire. L'Organització Mundial de la Salut (OMS) va denunciar al setembre de 2016 la mort prematura de 6.860 persones per contaminació atmosfèrica. Al centre de València, els registres fets un any abans, alertaven que els mals aires superaven els nivells acceptables. I una dada simptomàtica: una de les primeres mesures de Grezzi fou acomiadar el llavors cap de servei de Trànsit, Juan Casañ, qui passarà a la història de la ciutat per dissenyar i aprovar aquella autopista de cinc carrils en què s'ha convertit l'avinguda del Port.

Lloa o no, o per mèrits, o per eliminació, o per incompareixença de la resta. O, en tot cas, per salut de l'esquerra. Fins i tot per urgència. Perquè aplique a la resta d'àrees allò que ja fa a Mobilitat. Doncs això: Grezzi, alcalde.

Periodista